

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilivm Mogvntinvm, XLII. Episcoporvm Contra Simoniam aliave vitia
cleri celebratum anno Domini MXLIX. tempore Leonis papae IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ANNO
CHRISTI
1049.

bes, qui matrem tuam ecclesiam cremare ausus es? Eloquens Iuo palam confessus est, se malum quidem fecisse, ne deteriora fierent a scelerosis super filios ecclesie. Denique poenitentiam secundum sagacis papae iustum accepit, ac de restituenda sancti Geruasii ecclesia operam adhibuit. Ut id vero enucleatius perscribatur, necessario fuerit relegendum caput 13. eiusdem Vvilielmi Gemmeticensis, aientis Robertum & Arelgatum filios Vvilielmi Sorengii depopulatos fuisse Sagiensem ecclesiam, & in eam prædonum collocasse turbam. Quod ægerrime ferens Iuo, nobiles barones Nortmannie, præcipueque Hugonem Grentemairulium rogauit sibi cum suis adesse turmis. Sorengii vero cernentes exercitum fortiter restiterunt. Iuo contra iussit vicinas ædes incendi. Mox, inquit Vvilielmus Gemmeticensis, parochiani iussu parent episcopi: ignis vero immissus flante vento ad ecclesiam currit, ipsamque inuadens consumit, & impios in ea furentes acriter angit. Et cap. 14. eiusdem libri: Prostratis, ut dictum est, filiis discordie, simplicibus in pace circa Sagium licuit aliquantulum respirare. Nobilis Iuo præsul ecclesiam cooperire satagit, & quarto Nonas Ianuarii iterum dedicauit. Hæc ex Vvilielmo Gemmeticensi reuerendus dominus Ioannes Picardus.

✱ CONCILIVM MOGVNTINVM,
XLII. EPISCOPORVM CONTRA SIMONIAM
aliave vitia cleri celebratum anno Domini MXLIX.
tempore Leonis papæ IX.

NOTA.

✱ *Concilium.*] De tempore huius Synodi variant scriptores. Lambertus, quem sequitur Serarius in historia Moguntina ad annum Christi 1050. abbas Stadensis eandem ad annum Christi 1051. refert. Ego Baronium sectatus veriore esse puto sententiam Hermannii Contraçi & Adami Bremensis, qui hæc & scripserunt & viderunt; nimirum hanc Synodum anno 1049. celebratam esse. De rebus in Synodo gestis Hermannus nihil præter ista: *Moguntiacum veniens aliam Synodum quadraginta prope episcoporum coram imperatore & regni nostri principibus celebravit.* Adamus autem Bremensis lib. 3. cap. 31. acta huius Synodi prolixius enarrans hæc scribit: *Tunc habita est Synodus generalis apud Moguntiam, presidente domno apostolico, & imperatore Henrico, cum episcopis Bardone Moguntinensi, Eberhardo Treuerensi, Hermanno Colonienfi, Adalberto Hamburgensi, Engelhardo Magdeburgensi, ceterisque prouinciarum sacerdotibus. In eo Concilio quidam Spirensis episcopus, nomine Sibico, cui crimen adulterii intendebatur, examinatione sacrificii purgatus est. Præterea multa ibidem sancita sunt ad utilitatem ecclesie, præ quibus simoniaca hæresis, & nefanda sacerdotum coniugia, holographa Synodi manu perpetuo damnata * est: quod*
Concil. Tom. 25.

Tempus
Concili.

Acta Con-
ciliique?

* sunt:

Aaaa ij

ueniens domum noster archiepiscopus non tacuisse probatur. De mulieribus statuit eandem sententiam, quam praedecessor eius memorabilis Alebrandus, & antea Libentius inchoauerant, ut scilicet fierent extra synagogam, & ciuitatem, ne male suada pellicum vicinia castos violaret obtutus. Hac Synodus facta est anno Domini 1049. ipse est archiepiscopi septimus. Et tunc maius altare tribunalis dedicatum est in honorem Genitricis Dei. De qua Synodo mentionem ideo feci, quod dominus Adelbertus eo tempore, quo tam clari homines in ecclesia fuerunt, sapientia ac virtutum merito fere omnes praeceperunt: tantus apud papam, talis apud Casarem habebatur, ut de publicis rebus absque eius consilio nil ageretur. Hac Adam.

ANNO
CHRISTI
1049.

Hac eadem Synodo intercessione pontificis aliorumque principum imperatori reconciliatus est Lotharingæ dux Godefridus, de cuius animi magnitudine, bellica gloria, bellicisque contra imperatorem & ecclesias nonnullas expeditionibus, tandemque de admirabili voluntaria poenitentia eiusdem plura Lambertus, quamquam in tempore grauius aberret. Hac Synodo (inquit Chapeauilla in notis cap. 1. tom. 2.) imperator quaestionem proposuit coram sancta Synodo de legenda sancti Seruatii Leodiensis episcopi, de gestis eius ac supputatione annorum: quæ omnia facta diligenti discussione, ut pie credenda, sunt synodali decreto confirmata. Ioannes Presbyter chronico Gemblacensi.

^a CONCILIVM ROMANVM II.

ANNO
CHRISTI
1050.

QVO DAMNATO BERENGARIO, LANFRANCVS sententiam absolutionis retulit, anno M L. tempore Leonis papæ IX.

NOTA.

Tempus
Concili.

^a Concilium.] Quo tempore ista Synodus Romæ celebrata fuerit, Hermannus Contractus in chronico anno 1050. indicat breuiter his verbis: Dominus papa post pascha Synodum item Romæ collegit. Qua de causa celebratum, quidve in ea actum fuerit, ostendit Lanfrancus in commentario, quem contra Berengarium edidit, his verbis: Tempore sancti Leonis papæ delata est heresis tua (alloquitur Berengarium ipsum) ad apostolicam sedem. Qui cum Synodo presideret, ac resideret secum non parua multitudo episcoporum, abbatum, diuersisque ordinis e diuersis regionibus religiosarum personarum, iussum est in omni audientia recitari quas mihi de corpore & sanguine Domini literas transmisti. Portitor quippe earum legatus tuus me in Nortmannia non reperio, tradidit eas quibusdam clericis. Quas cum legissent, & contra vrsitatissimam ecclesie fidem scriptas animaduertissent, zelo Dei accensi, quibusdam ad legendas eas porrexerunt. Itaque factum est, ut non deterior de te quam de me fuerit exorta suspicio, ad quem videlicet tales literas destinaueris, putantibus multis, me fouere ac fauere qua a te dicerentur, vel gratia, qua te diligerem, vel fide, qua reuera ita esse indubi-